

Peisaj de Iarnă

Flavius Laurian Duverna

Peisaj de Iarnă

Cad fulgii albi, agale-n jos
Când își mișcă norii ciurul
Și pornesc la drum frumos,
În zbor sublim și maiestos
Arătându-și clar conturul.

Venind în calea lor zglobii
Ca fluturași mii în bucurie,
S-așează-n straturi argintii
Pe munți, dealuri și câmpii
Învelind, cu-alba-i mantie.

O, Doamne, cum ai rânduie
În planul Marii-Nțelepciuni,
Chiar timpul Iernii de dorit
'N-aspectul cel mai fericit
Să fie-mbrăcată-n minuni!

Și ce frumos și-a luat avânt
Și-așa splendid s-a așezat,
Pe pomii goi, peste pământ
Acoperind cu-al ei veșmânt
În albul pur, tot a-mbrăcat!

Și ca de roade... încărcate,
Se-apeacă fragilele ramuri
Spre pământ sub greutate,
Purtând coroane argintate
Reflectându-se în geamuri.

Sub albul viu, cel mai curat
Prin aer fulgii mari se-alint,
Un tablou dulce de-admirat
Și când privești, e minunat,
Îți pare totul, că-i de-argint.

Prin multele minuni create
Ce te încântă când privești,
Ajută-ne, Doamne în toate
Să vedem marea bunătate,
Să vedem ce puternic ești!

Să-Ți vedem faima în tăria
Prin multe legi, în cârmuire,
Ce ne vorbesc de măiestria
Ce-Ți preamărește veșnicia
Că-s puse sub desăvârșire.

Flavius Laurian Duverna